

Principper, De have. Det har derimod vist sig, at den Politik, vi Venstremænd have haft indtil Dato, har kunnet standse Socialdemokratiets Fremvækst paa Landet, og derfor maa de Herrer undskylde: Vi tror, at vi kunne gøre det Stykke Arbejde bedre end Højre, og vi have ikke den fjerneste Tro til, at Højres Politik i nogen Maade kan dæmme op mod Socialdemokratiet.

Endelig skal jeg blot sige til det ærede Medlem, at han er saa hidsig paa at komme Ministeriet til Livs, at han endog saa gav sig til at kritisere den sidst udnævnte kongevalgte Landstingsmand. Men her bor det ærede Medlem rigtignok i et Glashus, og derfor skulde han tage sig lidt i Agt. Forholdet har nemlig hidtil været det, at af de 12 kongevalgte Landstingsmænd, vi have haft her i Landet, har der aldrig indtil nu været mere end een, der hørte til de mindre Landejendomsbesiddere. Nu er der i alt Fald 2, som kunne regnes til de mindre Landejendomsbesiddere, skønt den ene af dem, den Mand, der er valgt af Højre, nærmest hører til Proprietærklassen. Men indtil Dato har der kun været een, og det er for saa vidt et Gode med Systemskiftet ogsaa i den Retning, at der ved Udnævnelsen af kongevalgte Landstingsmænd bliver taget mere Hensyn til det store Samfundslag, som Landboerne ere. For en Række Aar siden, det var i 1895, da den Bonde, der da havde Sæde i Landstinget, Chr. Rasmussen af Ryslinge, var død, skulde der jo udnævnes et nyt kongevalgt Medlem, og det skulde da være en af de mindre Landejendomsbesiddere. Hvem blev saa valgt? Der blev valgt en Mand fra Vonsild, som vi politisk ikke kendte noget som helst andet til, end at han, da vi forhandlede Jagtloven i Folketinget, var meget ivrig for at komme Ræven til Livs. Jeg er vis paa, at alle, der have fulgt vor Politik, ikke kendte andet til denne Mands politiske Virksomhed, end at han vilde Ræven til Livs. Naa, det at ville Ræven til Livs kan i og for sig være godt nok, skønt Skovejerne rigtignok sige, at Ræven er et Dyr, der skal fredes om, thi ellers bliver det galt med Planterne. Men hvordan staar nu Forholdet med denne Mand over for Befolkningen, thi det var jo navnlig det, det ærede Medlem harcellerede over, at den almindelige Valgret havde vraget denne Mand, og nu havde Ministeriet udnævnt ham til kongevalgt Landstingsmand. Men med den Mand, jeg her har fremdraget, gik det saaledes, at først blev han vraget af den almindelige Valg-

ret og bag efter blev han vraget af den privilegerede Valgret, saa valgte Højreregeringen ham til kongevalgt Landstingsmand. Havde han da en Adkomst, der er saa meget bedre end den Adkomst, det sidst udnævnte kongevalgte Medlem havde? Det forekommer mig nok, at den nuværende Regering kunde være lige saa berettiget til at tage den, den tog, som Højreregeringen var til at tage en Mand, som ikke alene den almindelige men ogsaa den privilegerede Valgret havde vraget. Man skulde dog tro, at den privilegerede Valgret havde en særlig høj Stjerne hos det ærede Medlem. Det var kun de faa Bemærkninger, som jeg havde at gøre til det ærede Medlem, og som jeg fandt var ganske paa deres Plads, saaledes som det ærede Medlem udtalte sig og efter den Livlighed og Ørhed i Hovedet, som han lagde for Dagen ved sine Udtalelser.

Derefter skal jeg gaa over til et Par af Finanslovens Punkter. Jeg vil først vende mig til den ærede Kultusminister og takke ham for en Bevilling, han har optaget paa Finansloven til et Tilskud til Ribe Domkirkes Vedligeholdelse og Drift. I Anmærkningernes Oplysninger om denne Sag siges det ganske rigtigt, at Ribe Domkirke ikke er bleven sat i Stand, fordi man trængte til en Sognekirke i Ribe. Man kunde i og for sig godt redde sig med de Kirker, man har foruden Domkirken, de have jo St. Kathrine-Kirken, og det er en meget stor Kirke. Men nu har Inspektionen andraget om at faa et Tilskud til Opvarmning og Vedligeholdelse af den store Domkirke. Menigheden bestaar, naar Beboerne paa Landet fraregnes, kun af 1,700 Mennesker, og Ministeriet har da ment, at da Kirken er bleven restaureret af antikvariske, kunstneriske og historiske Hensyn, vil det ogsaa være rigtigt, at den lille fattige Menighed derovre faar Tilskud til Opvarmningen af denne store Kirke, som den paa ingen Maade har Brug for. Derfor takker jeg den højtærede Kultusminister for, at han har stillet sit Forslag om de 2,000 Kr. aarligt, idet jeg haaber, at Finansudvalget og det høje Ting vil stille sig velvillig til denne Bevilling, der er højst nødvendig paa dette Sted.

Dernæst skal jeg vende mig til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg vilde rigtignok have ønsket, at jeg ogsaa havde kunnet sige ham Tak for, hvad jeg ser paa Finansloven. Men det kan jeg desværre ikke. Først vil jeg nu sige et Par Ord om en Sag, som er meget gammel blandt os, og som har været fremme